

komité-seminar i september for ligestillings- og social- og sundhedsområdet med henblik på forberedelse af en rundbordsdrøftelse mellem de nordiske og baltiske ministre. På rundbordssamtalen vil ministrene drøfte situationen i afsender og modtagerlandene og mulighederne for etablering af tværnationale partnerskaber, der fremover skal gennemføre konkrete projekter i de respektive lande. Handel med kvinder er et globalt problem, og Nordisk Ministerråd er derfor et oplagt forum for udviklingen af et regionalt samarbejde mod kvindehandel.

Ligestillingsministrene har endvidere vedtaget en ny kontrakt for Nordisk Institut for Kvinde- og Kønsforskning (NIKK). Kontrakten tager udgangspunkt i en ny strategi for samarbejdet mellem NIKK og Nordisk Ministerråd, som lægger vægt på, at NIKK skal knyttes tættere til ministerrådet. NIKK skal i videre omfang end tidligere bidrage til og støtte ministerrådets arbejde, og tage udgangspunkt i rådets samarbejdsprogram i forbindelse med planlægningen af deres eget arbejde. Kontrakten løber til udgangen af 2007, og det skal herefter vurderes, om der er yderligere behov for en modernisering og effektivisering af NIKK.

LOVGIVNING

Udlevering af personer til retsforfølgelse

I juni 2005 nåede de nordiske justitsministre til politisk enighed om indholdet af en »Konvention om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk arrestordre)«. Konventionen blev undertegnet af de nordiske regeringer den 15. december 2005 med forbehold for efterfølgende ratifikation eller godkendelse. Hensigten er, at konventionen skal træde i kraft i 2007.

Konventionen regulerer, i hvilke tilfælde de nordiske lande vil være forpligtede til at overgive en lovovertræder til et andet land, og i hvilke tilfælde overgivelse kan eller skal afslås.

Konventionen indebærer, at der gennemføres en ny udleveringsordning mellem de nordiske lande, som er mere vidtgående end den ordning, som for nylig er gennemført mellem EU-landene.

Den nordiske straffuldbydelseslov

Den Nordiske Embedsmandskomité for lovsamarbejde (EK-Lov) anmodede i et mandat af 15. december 2003 den nordiske strafferetsekspert-

gruppe om at gennemgå den nordiske straffuldbydelseslovgivning med henblik på en vurdering af, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at indføre en mulighed for straffuldbydelse i et andet nordisk land i de særlige situationer, hvor den dømte er udsat for alvorlige trusler i hjemlandets fængsler, og fuldbyrdelsen derfor bedst kan foregå i et andet land.

Strafferetsekspertgruppen har i forbindelse hermed nedsat en arbejdsgruppe med henblik på en vurdering af spørgsmålet om en generel udvidelse af de nordiske regler om fuldbyrdelse af straf mv. Arbejdsgruppen har hidtil behandlet følgende:

- Muligheden for fuldbyrdelse af afgørelser/-domme i et andet nordisk land vedrørende psykisk syge lovovertrædere.
- Muligheden for fuldbyrdelse af afgørelser/-domme i et andet nordisk land vedrørende unge lovovertrædere.
- Muligheden for straffuldbydelse i et andet nordisk land i de særlige situationer, hvor den dømte/varetægtsfængslede er udsat for alvorlige trusler i hjemlandets fængsler, og fuldbyrdelsen derfor bedst kan foregå i et andet land.

Arbejdsgruppen vil i efteråret 2006 behandle muligheden for fuldbyrdelse i et andet nordisk land af en dom vedrørende samfundstjeneste, samfundsstraf og den svenske sanktion »betingsbet dom förenad med en föreskrift om samhällstjänst«.

Organiseret kriminalitet

Der er fortsat et tæt nordisk samarbejde vedrørende bekæmpelse af organiseret kriminalitet. Samarbejdet foregår bl.a. inden for rammerne af det nordiske politi- og toldsamarbejde (PTN) og i den såkaldte E6-gruppe, som bl.a. består af politiet i København, Malmø, Gøteborg, Stockholm, Oslo og Helsinki. Herudover samarbejdes der i Østersø Task Forcen vedrørende organiseret kriminalitet, hvor også de baltiske lande, Tyskland og Rusland deltager.

De nordiske lande og EU/EØS og andet internationalt samarbejde

Inden for rammerne af EU-samarbejdet har der siden 2005 været et styrket nordisk samarbejde. Koordineringen mellem de nordiske lande sker bl.a. gennem uformelle møder forud for arbejdsgruppemøderne i forbindelse med væsentlige forhandlinger i EU- og Schengen-regi. Herudover foretages løbende en uformel drøftelse af